

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie skargi R.J. Prezesa Zarządu Spółki z o.o. w upadłości (reprezentanta upadłego) o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w W. z dnia 13 lutego 2008 r., sygn. akt [...],
wydanego w postępowaniu upadłościowym Spółki z o.o.
w przedmiocie zażalenia reprezentanta upadłego z dnia 26 września 2005 r. na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 9 września 2005 r.,
przy udziale Syndyka masy upadłości Spółki z o.o.
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 marca 2009 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych (tzw. przymus adwokacko-radcowski). Tymczasem skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia Sądu Rejonowego w W., opisanego bliżej w części

wstępnej postanowienia, złożył Prezes Zarządu skarżącej spółki, a zatem osoba nie mająca w tym zakresie zdolności postulacyjnej. Wobec takiego stanu rzeczy, skarga ta jako wniesiona z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c. podlegała odrzuceniu i Sąd Rejonowy nie powinien w ogóle nadawać jej biegu procesowego (art. 424⁶ § 3 k.p.c.). Skoro jednak została ona przedstawiona Sądowi Najwyższemu, to należało orzec, jak w sentencji (art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 424¹² k.p.c.).